

Briselē, 1.12.2016.
COM(2016) 756 final

2016/0372 (NLE)

PVN modernizācija uzņēmumu pārrobežu e-komercijas darījumiem ar patērētājiem

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA,

ar kuru groza Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

{SWD(2016) 379}

{SWD(2016) 382}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Šis priekšlikums ir daļa no tiesību aktu kopuma par PVN modernizāciju uzņēmumu pārrobežu e-komercijas darījumiem ar patērētājiem. Tiesību aktu kopuma konteksts ir sīki izklāstīts paskaidrojuma rakstā par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā — COM(2016) 757. Sagatavojot šo priekšlikumu kopumu, Komisija labāka regulējuma programmas ietvaros veica normatīvās atbilstības pārbaudi par pašreizējo vienas pieturas aģentūras minishēmu (MOSS), kas attiecas uz telekomunikāciju pakalpojumiem, radio un televīzijas apraides pakalpojumiem un elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, ko uzņēmumi sniedz patērētājiem, kā arī par 2015. gadā veiktajām izmaiņām noteikumos par šādu pakalpojumu sniegšanas vietu. Normatīvās atbilstības pārbaudē konstatēja, ka 2015. gada noteikumu prasība izmantot divus pierādījumus, lai identificētu pakalpojumu saņēmēju atrašanās vietu, ir īpaši apgrūtināša MVU un mikrouzņēmumiem.

Priekšlikums grozīt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu¹, ir izstrādāts, lai novērstu šo nepilnību, sākot no 2018. gada, paredzot, ka uzņēmumiem, kuri veic telekomunikāciju pakalpojumu, radio un televīzijas apraides pakalpojumu un elektroniski sniegtu pakalpojumu pārrobežu pārdošanu Kopienas iekšienē līdz EUR 100 000 apmērā, vajadzēs tikai vienu pierādījumu.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Priekšlikums ir balstīts uz 397. pantu Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu² ("PVN direktīva"). Minētajā pantā ir noteikts, ka Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu pieņem vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu PVN direktīvu.

• Subsidiaritāte (jomās, kas nav Savienības ekskluzīvā kompetencē)

Priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam, jo noteikto problēmu (liels administratīvais slogs, jo īpaši MVU) izraisa spēkā esošajā regulā paredzēta prasība. Ar priekšlikumu minētā prasība tiek vienkāršota, un tādējādi tas nepārprotami nodrošinās pievienoto vērtību salīdzinājumā ar to, ko iespējams sasniegt atsevišķu dalībvalstu līmenī.

• Proporcionalitāte

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu, proti, tas paredz tikai tos pasākumus, kas ir nepieciešami Līguma par Eiropas Savienības darbību mērķu — jo īpaši, netraucētas iekšējā tirgus darbības — sasniegšanai. Tāpat kā subsidiaritātes pārbaudes gadījumā, dalībvalstīm nav iespējams risināt problēmas un novērst to cēloņus bez priekšlikuma grozīt PVN direktīvu un saistītos tiesību aktus. Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu, jo tas piedāvā būtiskus vienkāršojumus MVU un mikrouzņēmumiem. Tomēr šie vienkāršojumi nerada pārmērīgu risku dalībvalstīm saistībā ar PVN ieņēmumiem, ņemot vērā

¹ OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.

² OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

to, ka kopējais pārdošanas apjoms uzņēmumiem, kuri izmantos šos vienkāršojumus, tiek lēsts tikai 0,3 % apmērā no kopējā attiecīgo pakalpojumu pārrobežu pārdošanas apjoma.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Ar šo priekšlikumu groza Padomes īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Šis priekšlikums ir daļa no tiesību aktu kopuma par PVN modernizāciju uzņēmumu pārrobežu e-komercijas darījumiem ar patērētājiem. *Ex post* izvērtējumu, apspriešanās ar ieinteresētajām personām un ietekmes novērtējumu rezultāti ir sīki izklāstīti paskaidrojuma rakstā par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā — COM(2016) 757.

Ieinteresēto personu apspriešanās gaitā tika konstatēts, ka saskaņā ar 2015. gada izmaiņām noteikumos par elektronisko pakalpojumu sniegšanas vietu noteiktā prasība izmantot divus pierādījumus, lai identificētu pakalpojumu saņēmēju atrašanās vietu, ir īpaši apgrūtinoša MVU un mikrouzņēmumiem. Lai to īstenotu, būtu jāizstrādā sistēmas un jāveic ieguldījumi tirgotāju mazumtirdzniecības programmatūrā, kas nebūtu proporcionāli pārrobežu pārdošanas līmenim. Vienkāršotās prasības par pierādījumiem papildina šajā tiesību aktu kopumā, ar kuru groza Padomes Direktīvu 2006/112/EK, ietvertajā priekšlikumā paredzētā robežvērtības ieviešana pārrobežu pārdošanai EUR 10 000 apmērā. Kvantitatīvā izteiksmē, pateicoties ES iekšējās pārrobežu robežvērtības ieviešanai 2018. gadā, uz 6500 uzņēmumiem vairs neattieksies pašreizējā vienas pieturas aģentūras minishēma, un tas varētu nodrošināt šiem uzņēmumiem regulatīvo izmaksu ietaupījumu 13 miljonu euro apmērā. Vienkāršotu prasību ieviešana attiecībā uz pierādījumiem 2018. gadā nodrošinās priekšrocības vēl 1000 uzņēmumiem. Pētījumā, kas papildina ietekmes novērtējumu, tika lēsts, ka prasība par vienu pierādījumu nerada pārmērīgu risku dalībvalstīm saistībā ar PVN ieņēmumiem.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis priekšlikums ir daļa no tiesību aktu kopuma priekšlikumam par PVN modernizāciju uzņēmumu pārrobežu e-komercijas darījumiem ar patērētājiem. Tiesību aktu kopuma vispārējā ietekme uz budžetu ir sīki izklāstīta paskaidrojuma rakstā priekšlikumam grozīt PVN direktīvu — COM(2016) 757. Šim grozījumam nevajadzētu radīt izdevumus nodokļu administrācijām, lai pielāgotos jaunajai robežvērtībai, un tas varētu vienkāršot šādu uzņēmumu revīzijas sarežģītību. Kā minēts iepriekš, šīm izmaiņām nevajadzētu radīt pārmērīgu risku attiecībā uz kopējiem PVN ieņēmumiem, ņemot vērā to, ka to īpatsvars kopējā pārrobežu pārdošanā ir 0,3 %.

5. CITI ELEMENTI

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums**

Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011 24.b panta d) punktā noteiktā prasība par to, ka personai, kura sniedz telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides un elektroniski sniegtus pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas, ir jāsavāc divi pierādījumi, kuri nav savstarpēji pretrunīgi, par tās pakalpojumu saņēmēju uzņēmējdarbības vietu, ir ļoti apgrūtinoša uzņēmumiem, jo īpaši MVU. Tas ir tāpēc, ka šādu personu uzņēmējdarbības plūsma un apjoms nav tik ievērojams, lai tās varētu ieguldīt dārgos tehnoloģiskos risinājumos, ar kuru palīdzību tās varētu iegūt divu veidu pierādījumus par pakalpojumu saņēmēju

atrašanās vietu. Tāpēc šajā priekšlikumā ir paredzēts, ka pietiek ar vienu pierādījumu, ja to sniegto pakalpojumu gada kopējā vērtība bez PVN, uz kuriem attiecas 24.b panta d) punkts, nepārsniedz EUR 100 000. Šim vienkāršojumam būtu jāstājas spēkā jau no 2018. gada 1. janvāra, jo tas neprasa veikt nekādas izmaiņas IT sistēmā, lai varētu veikt reģistrāciju un PVN deklarēšanu un maksāšanu (*MOSS*).

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA,

ar kuru groza Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu¹ un jo īpaši tās 397. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Padomes Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2011² ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi par prezumpciju pakalpojumu saņēmēja piederības vietas noteikšanai, lai noteiktu piegādes vietu telekomunikāciju, apraides vai elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, ko sniedz personai, kas nav nodokļa maksātāja.
- (2) Novērtējums par minēto prezumpciju piemērošanas prasībām ir parādījis, ka nodokļa maksātājam, kurš veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un sniedz šādus pakalpojumus personai, kas nav nodokļa maksātāja, citās dalībvalstīs, noteiktos apstākļos ir ļoti apgrūtināši iegūt divus pierādījumus, kuri nav savstarpēji pretrunīgi, par tā pakalpojumu saņēmēja uzņēmējdarbības vietu vai vietu, kurā tam ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta.
- (3) Šāds slogs ir īpaši apgrūtināošs maziem un vidējiem uzņēmumiem. Prasībai par vienu pierādījumu vajadzētu vienkāršot pienākumus šādiem uzņēmumiem, kuru Kopienas iekšienē sniegtie pakalpojumi patērētājiem citās dalībvalstīs nepārsniedz konkrētu robežvērtību.
- (4) Vienkāršotā prasība pierādīt pakalpojumu saņēmēja atrašanās vietu papildina ar Padomes Direktīvas [...]ES³ 1. pantu ieviestos grozījumus attiecībā uz īpašajiem režīmiem, kas noteikti Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā, un tāpēc būtu jāpiemēro no tās pašas dienas.
- (5) Tāpēc Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 būtu attiecīgi jāgroza,

¹ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

² Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.).

³ Padomes Direktīva [...]ES ([...]), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011 24.b pantā iekļauj šādu otro un trešo daļu:

“Attiecībā uz tādu pakalpojumu sniegšanu, uz kuriem attiecas šā panta pirmās daļas d) apakšpunkts, ja šādu pakalpojumu, ko sniedz nodokļa maksātājs no savas saimnieciskās darbības vietas vai pastāvīgās iestādes, kas atrodas kādā no dalībvalstīm, personām, kuru uzņēmējdarbības vieta, pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir citās dalībvalstīs, kopējā vērtība bez PVN kārtējā kalendārajā gadā un gadā pirms tam nepārsniedz EUR 100 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā, prezumpcija ir, ka pakalpojumu saņēmēja uzņēmējdarbības vieta, pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir vieta, ko par tādu noteicis pakalpojumu sniedzējs, pamatojoties uz vienu pierādījumu, kas minēts 24.f pantā.

Ja kalendārajā gadā ir sasniegta šā panta otrajā daļā noteiktā robežvērtība, minēto daļu nepiemēro no attiecīgā brīža līdz brīdim, kad atkal tiek izpildīti minētajā daļā paredzētie nosacījumi.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2018. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*